

Jeg kan oplyse, at spørgsmålet om underretning har været drøftet indgående mellem Undervisningsministeriet, Direktoratet for Arbejdstilsynet og Arbejdsministeriet med det formål at finde en måde, hvorpå forældrene kan få den relevante information på en let og ubureaukratisk måde, og at jeg forventer en snarlig afklaring af dette spørgsmål.

Spm. nr. S 169

Til socialministeren (11/10 96) af:

Bendt Bendtsen (KF):

»Vil ministeren i forlængelse af arbejdsministerens svar på spørgsmål nr. S 111 og S 112 oplyse, hvilke konsekvenser det fik og hvilke sanktioner der blev iværksat over for de 15 kontanthjælpsmodtagere som udeblev fra den pågældende anviste opgave i forbindelse med Venstres landsmøde i 1995?«

Svar (17/10 96)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Som allerede oplyst i svar af 17. september 1996 på spørgsmål nr. S 3668 fra Helge Sander (V), fremgår det ikke af den undersøgelse, der er iværksat af Arbejdsministeriet, hvilke kommuner der udbetalte kontanthjælp til de ikke-forsikrede, som udeblev fra et anvist arbejde i forbindelse med Venstres landsmøde i september 1995.

Derfor bad jeg Arbejdsministeriet oplyse, hvilke kommuner det drejede sig om, med henblik på efterfølgende at indhente udtalelser fra disse kommuner.

Jeg vender derfor tilbage med endeligt svar på det foreliggende spørgsmål, når den beskrevne høringsrunde er afsluttet.

Spm. nr. S 46

Til indenrigsministeren (1/10 96) af:

Mariann Fischer Boel (V):

»Vil ministeren redegøre for det skift, der er sket siden 1987 i administrationen af loven vedrørende fordeling af midlerne i færgestøtteordningen?«

Begrundelse

Tilskud til de større øer, jf. § 22, stk. 1 og 3, i den kommunale udlignings- og tilskudslov ydes til 4 økommuner Ærøskøbing, Marstal, Samsø og Læsø, og kriterierne for fordelingen af støtten findes i stk. 3. Loven administreres af Indenrigsministeriet inden for de rammer, som loven udstikker.

Svar (11/10 96)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

I perioden 1982-86 blev tilskuddet udbetalt som uddannelsesstøtte og sejlstøtte. Støtten blev administreret af kommunerne, hvorefter Indenrigsministeriet refunderede en andel af udgifterne på baggrund af kvartalsvise indberetninger fra ø-kommunerne.

Ved revisionen af ordningen i 1987 blev tilskuddet forhøjet til det dobbelte, og er siden blevet reguleret med udgangspunkt i dette niveau.

Puljens forøgelse skal ses på baggrund af den manglende pristalsregulering i årene forinden, men især som udløber af ønsket om ikke kun at yde støtte til ø-samfundene i form af fragtstøtte og støtte til unges uddannelse, men i større omfang også til dækning af de udgifter, der er forbundet med persontransport. Den forhøjelse af puljen, som blev vedtaget af Folketinget, var væsentligt større end den, der var foreslået i det oprindelige lovforslag.

De hidtidige kriteriers vægt blev ændret, ligesom kriteriet indbyggertal blev ændret til indbyggertal x sejltid ud fra et ønske om i større omfang at kompensere for afstanden til fastlandet.

I 1987 blev en del af tilskuddet til de fire ø-kommuner tildelt efter de hidtidige principper, men fra 1988 er tilskuddene ikke udbetalt som periodevis refusion på baggrund af løbende indberetninger fra kommunerne, men som et generelt tilskud.

Det hidtidige krav om en bindende aftale om finansiering m.v. mellem staten, ø-kommunen og den berørte amtskommune, blev ved samme lejlighed afløst af et andet system. Der har herefter ikke længere været tale om en aftale mellem indenrigsministeren og de kommunale parter, men om regler aftalt mellem kommunen og amtskommunen godkendt af indenrigsministeren efter indstilling fra amtsrådet.